

80
INDO-CHINOIS

4605

(2)

21
南平虎五

NGŨ HỒ BÌNH NAM

TUÔNG

DEPOT-LEGAL
RESIDENCE SUPERIEURE
TONKIN

狄龍

南平王

Boan-Hong-Ngoc

Nam-Man-vuong

狄龍

DEPOT LEGAL
INDOCHINE

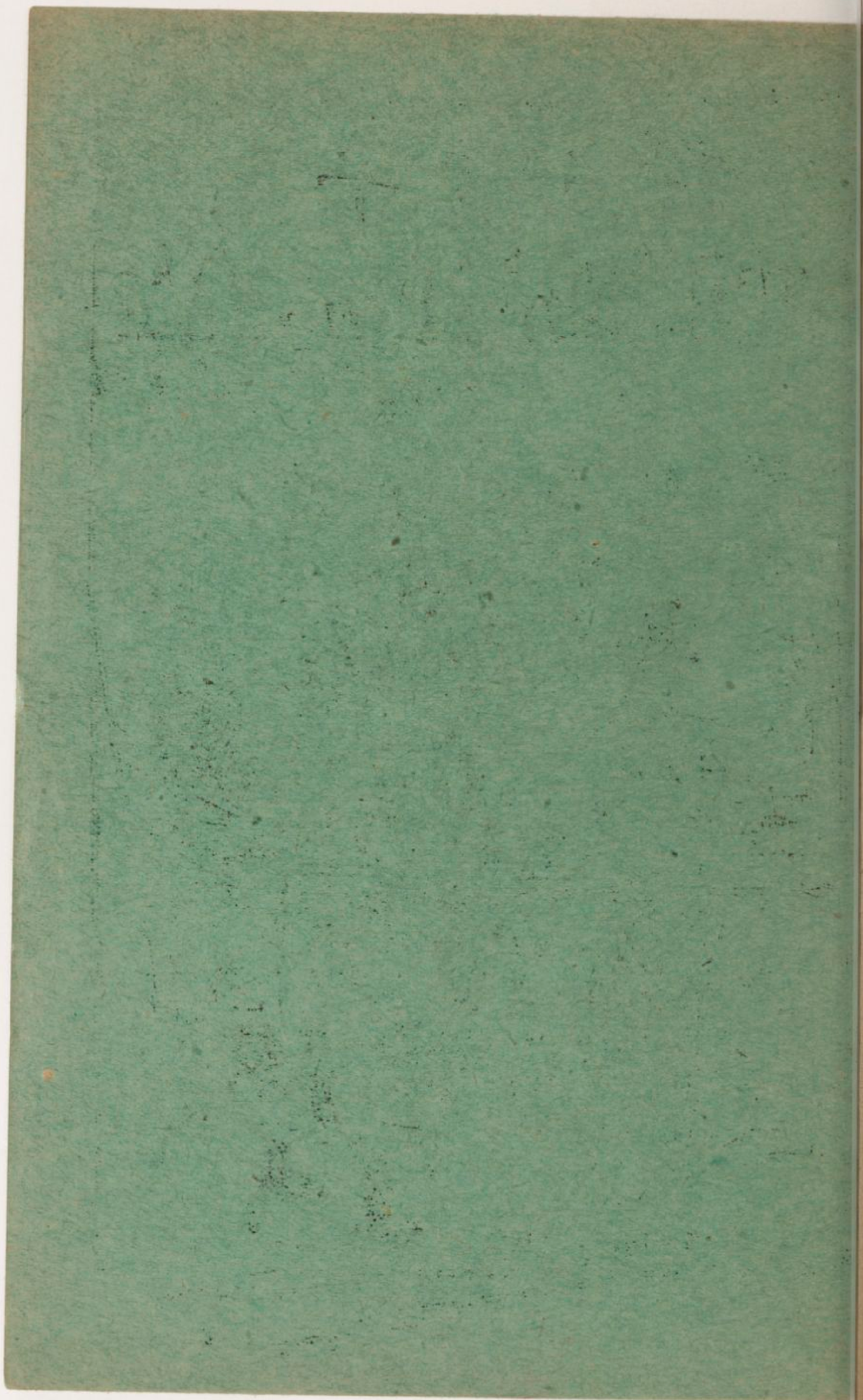
Nº 11220

Tại hiện PHÚC-VĂN xuất bản

Quyển thứ 2

Giá bán : 0\$30

80 Indoch
1605

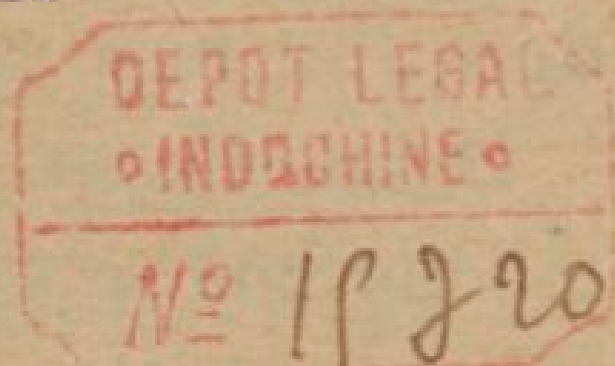

Tuống Ngủ Hồ Bình Nam

QUYỀN THỨ HAI

HỒI THỨ 6

(Lập chận đồ anh hùng bị hãm)

Vương-Hòa-Thượng ra nói : Này đồ đệ chuyển cho người mau lập pháp đài, để cho ta lên đài lập chận, nào là thiên la địa võng, giá vũ đẳng vân, cấp cấp lai đảo chận trung, phải nghe lệnh pháp sư hành sự.

Lại nói : ở này Đoàn-Hồ ! chận đồ ta đã lập xong vậy chiến thư ta thảo cần phong, cho người kíp cầm sang Tổng trại.

Đoàn-Hồ nói : phụng mạng thừa hành, phụng mạng thừa hành, chiếu thư này đem đến Tổng dinh, trao thư lại bảo ra phá chận (đưa thư)

Địch-Thanh cầm thư xem nói : thậm ố già thậm ố già, khả hận tai khả hận tai, thẳng yêu tăng thực giống vô loài, nhờ ăn nói rất là ngạo mạn (đưa thư cho vương-nguyên-soái xem)

Vương-nguyên-soái nói : thẳng trọc này không biết tài cán đến đâu. mà giám khua môi múa mỗ như vậy, ta xem như lúc trước đánh nhau với Tiêu-Hậu tại u châu, mà nó lập Thiên-môn bảy mươi hai chận, họ Dương ta còn phá được, nữa hưởng chi bảy giờ lập có một chận này, ăn nói nghênh

ngang như thế, quân tả đao đầu hãy đem thẳng đem thương này ra chém quách nó đi.

Đoàn Hồ nói : bất phu mạo. bất mục đao, như ta đây chẳng sợ chút nào, ta há phải tham sinh úy tử như ai đâu. mi có chém ta thì cứ chém, sủa có câu rằng hai nước tranh nhau thì không chém sử đi thương, các người có dõ thì ra mà phá chận, bằng sợ thì thôi, chứ ta đây có chi mà sợ.

Địch-nguyên-soái nói : khen cho người tuổi tuy bé nhỏ, gan thực to gan. ta ra ân mà tha cho người về bảo yêu tăng, ba ngày nữa thì ra phá chận :

Lại nói : vương thiên tuế ơi, yêu tăng nó bày ra chận ấy, chẳng hay trận thế nhường nào. mà giám buông nhời ngạo mạn như thế.

Vương nguyên soái nói : thử sự vô ngu, thử sự vô ngu, chận đồ mặc úy, chận đồ mặc úy, như việc này thiên-tuế chớ lo, mai chinh đồn ra xem mới rõ, xem cho rõ chận gì chi đó, rồi mới hay tùy thế tùy cơ, xin thiên tuế chớ lo, để cho tôi liệu sự.

HÁT KHÁCH

Xin đề lo mưu liệu kế, chận đồ này có nhẽ làm song, ra tay thao lược võ công, tiếng rằng đã gọi anh hùng lo chi.

Địch nguyên soái nói : chận này là thần dương chận, sao tôi ra xem hào quang sáng chói, mà ở dữa lại có hắc khí sông lên như thế.

Vương nguyên soái nói : tôi xem thể chân này thì phải sai người về Biện-kinh mà thỉnh cầu Mộc quế-anh, rồi âm nhi phá dương thì họa chẳng có phá được, chứ chân này ắt có thần nhân giữ chân, nếu không có người có pháp thuật giỏi thì sao thành công được.

Địch-nguyên-soái nói : mưu bất riệu mưu bất riệu sự nan hài, sự nan hài, về biên-kinh dòng ba tháng giới, sự chậm trễ làm sao cho dặng, ta e rằng cheo biên miễn chiều, yêu tăng nó lại càng hống hách.

Vương nguyên soái nói : hảo kế chân hảo kế, kỳ mưu thì kỳ mưu, chỉ bằng sai quan tướng họ Lưu, hẳn có phép đặng vân giá võ, bây giờ sai về tới Biện-kinh thì chỉ độ bảy ngày là tới, và ta trước phải sai lấy hai tướng đi thăm rõ để xem hư thực thế nào, rồi ta sẽ sai Lưu mới liên.

Địch nguyên soái nói : ở này chừ tướng, thế bây giờ có ai giám ra đi hay không.

Tiêu-đình-quí Địch-long ra nói : gia giám thừa nguyên-soái, như chúng tôi vì nhân thần tử mạng từ nan, xin nguyên soái cho chúng con đi, sự thế thế nào xin về bẩm báo,

HÁT BẮC

Vi nhân thần tử mạng từ nan, dĩ đao hà phương vạn sự an, bỉ tặc thế cô an cảm địch, quân thanh nhất đao tận tâm hàng,

Địch nguyên soái nói : hươu tảo tính, hươu tảo tính vật khinh thần, vật khinh thần, như hai bay chẳng có tài năng, sao giám nỗ khinh thần làm vậy, như chận ấy chẳng vừa đầu nhé, bay ta xem còn bé sao đương, nếu bay mà ra cỏi chiến chương ắt mạng, bỏ ở nơi thảo mãng.

Tiêu đình qui và Địch long nói : giả giám thừa nguyên soái, sức con tuy còn bé, tài chúng con thực đại tài, chúng con quyết chí xin đi, chúng con xin đoan rằng : nếu phen này công chẳng thành công, về chiều nội xin theo quân pháp.

Địch nguyên soái nói : ở này hai gã kia, lời ta đã ngăn cản, hai người cứ quyết một lòng, có ra đi phải giữ chữ thành công, phải cẩn thận chớ nên trễ nải, thôi lòng trẻ đã quyết nhất, giả già há tư tam, các người nghe lời mỗ đã chuyền, phải cẩn thận chớ bề vội vả.

Tiêu-đình-qui và Địch-long nói : quái sát nhẽ yêu tăng pháp thuật, rõ hào quang sáng trời bừng bừng, mà sát khí sông thiên ngút ngút, thảo nào Nguyên soái ta ngăn cản chúng ta là phải.

Địch long nói : này Tiêu tướng quân ơi, phạm vi tướng giả, thân lâm trận thượng, tất đồ mưu kế khả bảo vô ngu, chận thế này cũng phải toan lo, binh ta dẫn đánh vào một lượt, thì họa chẳng có được, mà thủ thắng yêu tăng.

HÁT NAM

Phạm vi tướng phải đồ mưu kế, sát yêu tăng chẳng nề chút nào làm cho rõ mặt anh hào, ra tay phá chận đánh vào cho coi.

Tiêu đình quý nói : chân diệu kế chân diệu kế, thị kỳ mưu thị kỳ mưu lời tướng quân nói thực rất mầu, ta thúc ngựa kịp mau vào chận.

NAM TÀU

Súc mã đề thương tận sát yêu tăng trừ vạn chúng, dương oai diễn võ kinh hồn tặc bối phá thuần dương.

Địch nguyên soái và Vương nguyên soái nói : việc hồng mất, việc hồng mất, sự không song, sự không song, nếu hai người đánh tới trung ương thì tính mạng ắt chẳng toàn được đó.

Tiêu đình quý và Địch long nói : thậm khoái già thậm khoái già khả hoan tai, khả hoan tai, ta đánh vào chẳng có một ai, giám ngăn cản quân ta chi đó, hai ta nên đánh vào chận nó, phá cho tam mới sẽ cam lòng.

Lại nói : khủng khiếp chân khủng khiếp tiếng deo hò ở đâu như sét, bốn phang thời chẳng biết dằng mô, sao giới đất tối tăm mù mịt, thân mạng ta phen này phải chết, âu là ta đánh miết pháp đài, rồi ta có chết cũng đành tặc gia.

Vương hòa thượng nói : nào là thiên la địa võng,

thập nhị thời thần, nhị thập bát tú, thiên tướng thiên binh, cấp cấp lai đáo bản đàn, hồ lô lai tróc hoạch, hô biến, hô biến.

Tiêu-dinh-quí dịch-long nói : thậm cấp thậm cấp chí nguy chí nguy, phép thuật này chẳng biết phép gì, mà đã mê hồn mất vía, thậm thán giã mãn thiên; ai tai hồ tống thất, «nói xong ngã nhào xuống ngựa»

Vương hòa thượng nói : ta mới ra oai phép, gã kia đã bị mê hồn, quân tướng đâu bắt chối lại luôn bỏ chúng nó vào xe tù đã.

HÁT KHÁCH

Phen trước đã ba tên bắt được. đến bây giờ ra phép thần tiên, bắt luôn hai tướng trận tiền, ra oai hùng hồ rẹp yên quân hùm.

HỒI THƯ BẦY

(Tổng dịch thanh cầu người phá trận)

Địch-nguyên-soái nói : kham thán giã Địch long, ai ta hồ Đình-quí, ta đã dặn chúng bay có ý, ai ngờ đâu lại bị yêu tấu, nghĩ bao giờ dao cắt trong lòng tướng đến nổi nhường đao thích giã, trời đất hồi thấu tình chẳng tá, tớ cùng con ai đã cứu ra,

THAN NAM

Con ơi ! bắc nam phân lưỡng lộ, phụ tử đoạn thâm tình, ai làm nên nỗi chia cành, nỗi con nghĩa tớ rất tình chia hai.

Vương-nguyên-soái nói : thôi thiên tuế ơi ! việc dò nhường đã bối rồi, thâm tình xin bớt lo âu sinh tử đã hữu mệnh, thân thể tối vi ưu, hai tướng quân rầu bị thâm sâu, xin thiên tuế tìm mưu cứu giải, lo làm chi cho nhọc mệt đó thiên tuế.

Lại nói : thiên tuế ơi ! tuy yêu-tăng nó vây khốn tướng sĩ của ta, ấy là số mệnh vận hạn của các tướng đó, chứ các tướng cũng không có hèn chi, không có yếu chi bây giờ thiên tuế nên sai Lưu-tướng-quân về ngay Biện-kinh, thỉnh cầu Mộc-quế-anh là phá được ác trận của nó, thiên tuế chờ lo.

Địch nguyên soái nói : chân diệu kế chân diệu kế. ở này Lưu-khánh người phải kịp đẳng vân về tới Biện-kinh thỉnh cầu mộc-quế-anh cấp lai phá trận.

Lưu khánh nói : gia ! gia ! khâm thừa sắc chỉ, phụng mạng kim ngôn, kịp mau mau giá võ đẳng vân, thỉnh cho được người lai phá trận.

« đẳng vân đi »

Thần nhân hiện ra báo : âm dương cách biệt sự thể lai tường, ta nay võ khúc tình-quân, sai tôi đến thỉnh ngài lời động, chúa tôi là võ-hầu ở núi phú-xuân có dặn rằng : Địch-nguyên-nhung phụng chỉ bình nam, bị yêu tăng lập ra ác chận duy chỉ hồng-ngọc có âm-sa bảo bối là phá nổi, mà địch-long là nhân duyên với nàng, phải đi thỉnh cho mau quá gấp tý nhất tất sự bất thành, việc đó bởi tại số giới, vậy ta về báo ứng.

Địch nguyên soái nói : chân kỳ mộng, chân kỳ mộng, thị linh ngôn, thị linh ngôn, đêm hôm qua đang lúc mê hồn, bỗng đâu thấy thần nhân ứng mộng, hần gần đây ắt đã có động, núi xuân sơn có Điện vô-hầu, ta thử đòi dân chúng vào hầu, hỏi cho tường bản mặt.

Lại nói : ở này Thạch-ngọc người ra tìm bản sử nhân dân, vào ta hỏi cho tường sự thể, « Thạch-ngọc phụng mệnh »

Dân lão vào nói : nhân cư trung thị vô nhân văn, phủ tại sơn lâm hữu khách tầm, chúng tôi nay là kẻ ngu dân, hữu hà tội nhi quan trách văn này cậu, chúng tôi yên việc làm ăn, có tội gì mà quan sai cậu bắt, sách có chữ nhất tự đào công môn, tập ngu nan thúc đặc quan thì sa bản nha thì gần, thế quan sai cậu bắt chúng tôi có việc gì ?

Hát : ấy mần rằng, này ngày ngày ra đứng bờ ao. . . bờ ao, mà trông cá. . . thì con cá lặn.
ấy mầy trông sao. . . ông sao mờ, ấy này cậu, một ngày mà nùng nùng lạ chốn sai nha việc chi.
việc chi tìm đến . . . cậu đã bảo. . . bảo cho

Thạch ngọc nói : ấy không có can chi tất cả, đó là nguyên-soái bảo tôi ra mời hai cụ vào đề hỏi cái việc gì, tôi cũng không hiểu, nhưng cũng là việc tốt lành đấy cụ cứ đi. (hai ông già vào)

Địch nguyên soái nói : ấy mời hai lão ngồi, để tôi hỏi chuyện, tôi coi như gần đây chắc có điện

gia-cát-võ-hầu linh thiêng, có hay là không thì các lão nói cho ta biết.

Hai lão nói : gia giám thừa chánh soái thiên thiên tuế, gần đây chừng độ trăm tám mươi rậm, về phía tây nam núi phú xuân, có miếu thờ đức gia-cát đời Thục-hán, ngài -ang bình mãnh-hoạc. dân sự được bình yên, cho nên dân lập miếu mà thờ, rất là linh ứng.

Địch nguyên-soái nói : chân linh ứng, chân linh ứng, quả mộng chân, quả mộng chân, thiên tử ta có đức có nhân, nên thần mới chỉ đường phán bảo. vậy ngày mai hương đăng cúng bái, tới miếu tiền tường phán thực hư, mau kéo đến ngày giáp tý.

HÁT NAM

Mau kíp tới dâng hương đĩnh lễ trước tạ ơn sau nhân thể dò tin, quỷ thần phán bảo rõ ràng, nhẽ đâu không cậy không tin nhời thần.

Vương-Nguyên-soái nói : thừa với thiên tuế, đất này là đất Nam-Man, thiên tuế có đi thì phải cải trang và cũng phải cho vài tướng đi theo, đề phòng khi lâm sự, (đi)

Vương-nguyên soái nói : ở này chừ tướng từ lúc nguyên nhung cử bộ, ngã tâm dũng địch bất an, vì đất này là đất Nam man, nhờ lộ sự tất nguy chí mệnh, nào ba tướng lĩnh hai ngàn binh dũng, ra mai phục dữa đường, nhờ lâm nạn phòng khi cấp cứu (hạ)

Địch-nguyên-soái đến diện : Thạch-tướng quân, đây đã tới diện rồi, người sắm sửa dâng hương đình lễ.

Nam vô a di đà phật, chúng tôi nay buôn bán sa đường, qua tới đó dâng hương khấn vái, trước chúc mừng đạo sãi, sau bái lại tôn sư, xin ngài khấn nguyện dúp cho, chúng tôi trông ân vạn bội A di đà phật.

Đạo sĩ nói : giám thừa quý khách, người ở bên Trung quốc, bọn chúng tôi không được tường xin ngài miễn chấp.

Lại nói : này hai ông quý khách, xin mời hai ngài lên chơi Tiều bồng lai ở phía nam ngung núi này Lão sư tôi đã dậy. (cùng đi vào)

Lão sư nói : ngày sáu khắc tụng kinh tu giới, đêm năm canh niệm kệ ăn chay, chỉ tin đạo phật đêm ngày, chẳng sá đến chi trần tục, nam vô thập phương chư phật, nguyện độ trì sắc sắc không không.

Ra cửa gặp Địch soái Thạch-tướng nói : ngày hôm nay Địch vương gia cùng Thạch-tướng quân đến đây, nên bần đạo phải xuống mà nghinh tiếp, thật là hân hạnh quá, vì nay là ngày giáp tý lương duyên của linh công tử đã gặp rồi.

Địch nguyên soái rất mình nói : giám thừa lão tôn sư, ngài thật biết việc quá khứ vị lai, việc của con tôi đã vậy, còn về sau xin ngài chỉ bảo.

Lão sư nói : ngài chớ lo tiền duyên rĩ định. giai

ngẫu tự thiên, chỉ ít lâu nàng lại miếu tiền vào cùng vài dâng hương khẩn nguyện, ngai cứ ần ở hậu miếu mà chờ, đợi khi nàng khẩn song. thì ngai cứ nói tên công tử mà khóc, ắt là nàng phải ra hỏi rồi nàng về cứu phá chận là song. «cùng hạ»

HỒI THỨ TÁM

(Gặp Hồng-Ngọc cầu lai phá chận)

Đoàn Hồng ngọc ra nói : đang buổi giờ quang mây tạnh, thời tiết êm đềm, ở gần đây có phú-xuân sơn đền linh ứng cầu chi cũng được. Vương-lan-anh em ơi ! chị em ta sắm sửa lễ nghi, đề ta đến phú-xuân cùng vái.

HÁT BẮC

Nhất tâm đính lễ ngã tâm thành. ngũ cúng tam qui rĩ biểu tình, tự cồ trung can huyền nhật nguyệt, bách niên hương hỏa chí anh linh.

Lại nói : đây đã đến đền rồi đề chị vào dâng hương lễ trước. cho thị lý chúng con ra cả ngoài kia.

Hồng ngọc vào khẩn : Tôi là Đoàn-Hồng-Ngọc ở tại mộng-vân-quan vì quân Tống lai chinh. tôi hóa phép hãm hơn sáu tháng. sau có tiểu tướng Địch-Long sang đó tôi có ước với chàng đề kết nhân duyên ngặt vì hai nước hãy còn cừu địch cho nên duyên sự bất thành nay nhờ oai đức, tuất cấp phạm tình. cho hai lứa duyên thành. sau này xin tạ.

Địch nguyên soái thấy khẩn song liền khóc lên rằng : ta hồ tống thất, thân già Địch-long, bởi vì đau cha phải đau lòng, thương con trẻ gặp cơn hãm chân, con ơi ! Địch long ơi ! nghĩa phụ tử nhường đao cắt ruột, tình biệt ly như lửa cháy lòng, con ơi là con ơi ! giờ biết ai là kẻ trông mong phá ác trận cứu con thoát khỏi, con ơi ! là con ơi !

Hồng-Ngọc nghe thấy rặt mình nói : này em, tiếng ai vắng vắng, kêu khóc Địch-long, nghĩ thấy tình luống những đau lòng, tưởng đến nỗi thương vay sót mướn, em ở đây chị ra hỏi ước, thực tiếng than như tiếng Địch-thanh, duyên có chi mà phải long đong, rồi có nhẽ Địch-long hãm trận, nếu thực thế chị đi phá trận, cứu chàng ra bắt kết nhân duyên, trước nữa là cho biết phép tiên, cứu chàng khỏi rề hồ sai ước.

Vương-Lan anh nói ; thiên duyên thì thiên duyên dai ngẫu chân dai ngẫu, nếu có phải Địch-thanh kêu khóc chị phải ra chào hỏi xem sao, may mắn thật gặp cơ hội đó.

Hồng ngọc ra thấy Địch soái chào rồi nói ; gia giám thừa thiên tuế, bởi làm sao âu sầu như thế, sự cát hung ngài sẽ phân trần, cho tôi biết thừa nguyên nhân, có mưu kế tôi xin bày tỏ, can có chi mà thiên tuế khóc hoài, tôi văn kỳ thanh trong lòng búa bổ, mà thấy kêu hai chữ Địch-long, xin ngài khá dải bày, họa có chẳng khả cứu.

ĐỊCH THANH nói : Tiều thư ơi ! như tiều thư đã có lòng qui thuận, thì còn chi hơn nữa. song bây giờ chư tướng đang bị hãm cái ác trận của yêu tăng tiều thư nên đi phá chận cho kịp để cứu lấy chư tướng, thì công ấy khi hồi trào tôi sẽ tâu thưởng mà lệnh tôn cùng lệnh huynh đều được phong tước đời đời, xin tiều thư kịp mau mau phá chận ấy cho.

Đoàn Hồng ngọc nói : gia giám thừa thiên tuế, tôi còn một chút tiều ân, vì Vương-lan-anh là chị em cùng tôi quê ở Lư-thai quan, tôi cùng ở với nàng đã hơn một tháng, vậy tôi xin về mà tạ ơn cha mẹ nàng đã, rồi ba ngày tôi xin phá trận, thiên tuế chớ lo

HÁT NAM

Việc đó mặc tôi toan liệu, trong ba ngày trở lại là yên, xin ngài chớ có lo phiền, quyết lòng phá trận dẹp yên hung đồ. (từ biệt)

Địch nguyên Soái nói : ở nay Thạch ngọc, ta nhờ ơn thần thánh mà cảm ứng chẳng sai, phải tạ thần rồi sẽ trở hải, kéo vương thiên tuế ở nhà mong mỏi. (cùng vào).

«Đoàn-tiều thư về tới Lư thai, cùng với vương lan anh»

Đoàn-Hồng-ngọc nói : này em ơi ! ngày nay mà phá chận, tất phải có âm sa kinh mới diệu, chẳng hay em có cho chị mượn được không.

Vương lan anh nói : việc này rất là khó nghĩ, tình chị em há rề không cho, đã hay lòng chị quyết một bề, nhưng gia em hiềm vì một nỗi, chị bằng chị vào mà nói rồi, rằng mông-vân nguy cấp tới nơi vậy chị sang đây chú ý một nhời, nhờ em tới ải quan cứu việc, việc đó thời em đây mới tiện, giúp thành công cùng chị một khi, rồi em lĩnh bảo bối ra đi, quyết giúp chị đề sang phá chận.

HÁT KHÁCH

Phen này giúp chị thành công, ra tay bảo bối phá song chận đồ, việc này xin trị chớ lo, lòng chị quyết nhất em bà phân tam.

Vương-lan anh lại nói : này chị ơi ! chị em mình đã trá ngôn cùng Vương-Phụ em rằng : thỉnh binh đi phá Tống, bây giờ chị em ta lại tương binh cứu Tống, việc đó rất nên cẩn thận, phải làm thế nào kéo người ngoài tiết lộ cơ mưu, thì ắt là nguy đó, chị tính sao ?

Hồng ngọc nói : em ơi ! em nói đó rất là hay lắm phải lắm, bây giờ chị em ta phải quốn cờ giấu chống, mà chị xem binh thơ thì nó nói rằng, trận ấy có hai cửa chánh môn, thắng Hòa-thượng nó ngưng kết Thuần Dương mà lập ra trận ấy, chị là ta rĩ âm kích dương thì mới dặng:

Lại nói, này em ơi ! sự quan hệ lắm, ví dù chị đi mà nhờ gặp cha chị hay là Hòa-Thượng thì ắt phải khó lòng mà nói cho dặng, chị bằng sai người đi thám thính xem sao, có thể mới tiện việc.

Vương lan anh nói : chân diệu kế, chân diệu kế, thị kỳ mưu, thị kỳ mưu, nhờ nói đây em nghĩ rất mau, ta kíp phải sai người đi thám. ở này chư quân các người phải mau mau đi rò xem trận nó lập tại đâu, rồi chở về bẩm báo,

(chư quân đi)

Chư quân về báo : gia giám thừa công chúa, tôi phụng mệnh đi rò chân đồ, chính chân ấy lập tại Tây-nam, rộng rãi ước chừng hơn bốn mươi trượng, bốn bề đều có cửa, chung quanh hào quang sáng trói, còn ở trong thế nào không hiểu.

Vương lan anh nói : thế chân ta hiểu rồi, chẳng còn cần chi phải đem binh theo, ta cứ đẳng vân mà dùng phép đánh xuống, còn chị thì đem tất cả binh tướng mà phục sẵn, hễ thấy trong trận loạn động thì chị nên phát hỏa mà cứu Tống tướng ra, (Đẳng-vân).

Đứng trên mây nói : quái lạ quái lạ rất kinh rất kinh, ở trận tiền ác khí tương sung, mà bốn phía hào quang sáng trói, ầu ta kíp rở ngay bảo bối, lấy âm sa mà đuổi thiên binh, thì chân ấy ắt đã phá đặng, cấp cấp niệm chân ngôn thần sa lại trở lực, (hồ biên thiên binh tan chạy hết)

HÁT NAM

Ta mới ra thần lực, thiên binh đâu đã tan rồi, trong tay phép thuật hẩn hoi, thần thông linh nghiệm trận thời hẩn tan.

Binh-Nam nói : hồng mắt hồng mắt, nguy tai nguy tai, trận đồ này nó phá tan rồi, ta phải kịp tìm đường mà chạy.

Đoàn-thiếu-Thư nói : Ở này chừ tướng, chận đồ kia đã phá tan rồi, nhanh vào phá cứu cho Tổng tướng. « Phá xe tù cứu ra năm tướng »

Nhạc-Cương, Tương-Trung, Lý-Nghĩa, Tiêu-đình-Quí. Địch Long ra khỏi nạn cùng nói : thậm kỳ rì, thậm kỳ rì, khả quái tai, khả quái tai, làm sao mà Hồng Ngọc ra tài. nó lại thả chúng ta ra thế.

Tiêu-Đình-Quí hét lên nói : con tiện tỳ kia nó là cứu địch với chúng ta ta coi khéo khéo mà làm đó

Nhạc-Cương hét lên nói : bắt lấy bắt lấy, chớ tha chớ tha, ngã đảng bắt dung tha, tảo trừ nó kéo mà hậu hoạn.

«Súm nhầu lại đánh hồng ngọc»

Hồng ngọc nói : thôi nguy cấp, thôi nguy cấp, việc không song, việc không song, đồ thất phu thực nó vô ơn, ta cứu nó, nó đã trở mặt, ta phải ra phép thuật cho chúng nó đánh nhau, cấp niệm chú chân ngôn, liền đổi dạng hóa ra Đình-quí.

Bốn tướng thất kinh nói ; quái tai cho Hồng ngọc, nó đã chạy nơi nao, đó lại là Tiêu-đình-quí thật chúng ta đều là bất ý, mà nhằm đánh lẫn nhau, về dinh lổng đề hay lìn tức.

CÙNG HÁT NAM TẦU

Ngã thoát nạn Lẽ bất thức bất tri hà cứu giải, bị lâm biến sự hề, k ừ lộ lai lộ hà cảm đương, cùng

nhau dắt diu lên đường, ai hay chỉ lối tỏ đường về dinh.

Vương lan anh nói: lạ thay cho chị, đánh tới chận trung, sao bây giờ im lặng quân hùng, chẳng động dậy làm sao như thế, âu ta phải xuống xem sự thể, và tìm xem tin chị ra sao.

Lại nói: Kiến quân nhân điều hỏa, còn Hồng ngọc bất kiến hà phương chị ta đã cứu tổng bang, đồ vô sỉ lấy ơn lam oán, vậy chị ta giận lòng phần thán, thực hoài công vô ích nhường này, nên thẹn mặt lên mây, ta kíp phải đi tìm mới dặng, (đi, đi tìm)

Lan anh tìm thấy Hồng ngọc nói: này chị, thật chị lầm rồi, khi chị có giao ước với Địch Soái ở miếu võ hầu, thì năm tướng ấy có biết đâu, lúc chị thả họ ra sao chị không nói cho rõ ràng, thôi chị em ta kíp đem binh mà theo họ về Tống, để nói cho nguyên soái hay, (hạ).

HỒI THỨ 9

*(Đoàn Hồng đem binh cướp trại tổng
khi trở về gặp con)*

Vương-hòa thượng nói: này Đoàn nguyên Soái ơi! diệu kế khả đồ Tống tặc, kỳ mưu tất phá Tống bang, từ khi lập chận thuần dương, ra khiêu chiến chẳng dè thấy nó chi bằng nay đem binh cướp trại, ắt là thâu được hết binh lương.

HÁT KHÁCH

Ta quyết đem binh cướp trại. để họa chẳng
Tống phải ra binh. thế là sự xuất hữu danh, ra
oai pháp lực cho đánh gia mong.

Đoàn hồng nói : thỉnh thuyết ngã tâm hoan lạc
văn ngôn khoái lạc tâm thần, nhời quốc sư nói đó
không nhầm. điếm binh mã đêm nay cướp trại.
«cùng đi»

Quân báo : cấp báo cấp báo, chí nguy chí nguy.
đêm hôm nay quân tướng kéo đi, bỗng trong trận
quân nào phá tán, quân kéo đến ước chừng một
vạn, đánh thiên binh lảu loạn về trời, năm tù sa
phá tán cả rồi, năm tướng đó đều rời chạy cả, biện
bây giờ còn đương phát hỏa, vậy tôi nay cấp báo
ngài hay. (vào)

Đoàn hồng nói : khủng khiếp khủng khiếp, kinh
hoàng kinh hoàng. chẳng hay quân nào mà giám
cả gan, chận như thế này đã phá mất. rầy đã lỡ
mưu cơ rĩ thất, tầm hà phương chống lại Tống-
bang.

THAN NAM

Gớm cho ai giám cả gan không ngờ lại đánh phá
tan trận này, biết giờ tìm kế nào hay, chống cùng
Tống tặc cho đầy được an.

Vương hòa thượng nói : khả hận tai khả hận tai,
giận căo loài tặc chẳng sợ ai, chận như thế nó đã
phá mất, thôi chúng ta thâu binh lại bắt, để tiêu
trừ lũ giặc Tống bang.

Lại nói : viễn vọng tiền đồ hữu tặc, hùng hùng binh mã như lời, kíp mau mau kéo đến tận nơi, xem cho tỏ quân nào đẩy tá.

Vương lan anh nói : này chị ơi ! quân ai đang trước, trông rõ nam binh, chị thử lại xem sao, có phải bác đề tôi ra mắt.

Hồng ngọc nói : chính là binh của cha tôi cùng vương hoa thượng đó rồi, em liệu nói thế nào cho khỏi lộ cơ sự.

Vương lan anh nói : chị chớ có lo, bây giờ chi em mình ra đó phải dụng kế mà gạt lão Hoa thượng đi thì các sự chẳng còn lo nghĩ, và lại rẽ cái đường đầu tống, mà tiện việc nhân duyên của chị.

HỒNG NGỌC HÁT NAM

Lời em nói rất là quá phải, mưu cơ này cũng phải lo toan, ví rù công việc chẳng an, chị em ta phải định bàn làm sao.

Hồng ngọc nói : gia giám thừa thân phụ, con là Đoàn Hồng Ngọc đây, xin cha chớ nghi ngại.

Đoàn Hồng nói : tiếng ai vắng vắng mà gọi ới cha, đồ này bất hiếu cùng cha, đã mấy tháng chẳng trông tin tức, mi đã đi đầu tống còn về đây làm gì, ta chẳng giết mày thì để làm gì con bất hiếu kia (vác dao lại đánh)

Hồng ngọc nói : hừ nộ khí, hừ nộ khí, gia thừa cha xin cha hãy khoan tay lại, đề

con xin nói cha hay, từ con vâng lệnh, ra đánh Tống bang, không may lạc mã sa tràng, nên con tới Lư - thai chú ngụ, con kết bạn cùng vương-công-chúa, nay con cùng nàng đem binh về cứu xin cha xét lại.

Vương Hoa thượng nói : tôi nghe lời tiểu thư nói có lẽ, mà rất là ngay thẳng, chẳng có rồi trá điều chi, Nguyên Soái chớ lên nghi ngại.

Đoàn hồng noi : ở này Hồng ngọc mi bảo mi thỉnh công chúa cùng về thế thì công chúa đâu mà mi không bảo lại ra mắt,

Vương lan anh nói : trăm lạy Nguyên Soái, ngàn lạy Nguyên Soái, tôi cùng chị tôi đem binh về dẹp, chẳng hay đi đến đây, sầy thấy quân sĩ reo ồn ào, hỏi đến Nguyên Soái cùng hòa thượng thì đi cướp trại Tống, vậy chị em tôi đem nhau tiếp ứng.

Hòa thượng nói : thế công chúa có biết ai phá chận ấy không?

Lan anh nói : gia thừa Trưởng lão, chị em tôi chẳng biết là ai cả, vì lúc quân vừa kéo đến cách độ hai ba dặm thì thấy quân thua chạy nói rằng chận đã bị quân Tống phá rồi, thì chị em tôi đem binh chạy về Mông-vân, sầy lại nghe rằng Hòa thượng đã đem binh cướp trại Tống, cho nên chị em tôi phải đi tiếp ứng.

Lại nói : thừa với vương-Trưởng-lão như Đại-tổng chẳng những là có thần minh phò tá, xong

con một điều rất là quan hệ tới sự nói to e quân rối loạn, xin Trưởng lão lại gần đề tôi nói khẽ.

(Hòa thượng lại gần Lan-anh giả làm múa đao chém làm hai)

Đoàn hồng nói : con tiện tỳ kia ! sao mi dám chém hòa thượng của ta, thôi hai đứa này nó đã phản Nam mà quy Tống rồi.

NAM TẦU

Nhĩ đẳng hung đồ chân phản bối, bất dung nhĩ bối chảm nhan đầu.

Lan anh nói : xin bác bớt giận vả đại-Tống là vua thọ mạng trời, thời thế đương hưng vượng, còn như nam Thiên-Vương là tay phản nghịch, cướp đất cao-trí mà xưng vương, chẳng được bao lâu đâu cha tôi cũng muốn về đầu xong còn đợi rìp, như bác bây giờ thì được rìp tiện lắm thôi bác nên đi đầu Tống là hơn, không thì rì họa đến nơi.

Đoàn Hồng nói : con này nói lạ thật, ngã vô đầu Tống, hữu hà rì họa ?

Lan anh nói : Sao bác bảo vô họa, tôi nói cho bác hay, nam thiên vương sai Hòa thượng giúp bác bây giờ Hòa thượng chết, thế là ai cũng bảo bác giết đó, thế chả rì họa sao, chả cứ ai như tôi thì đi báo rằng bác giết Hòa thượng ngay bây giờ, bác cãi làm sao.

Đoàn Hồng nói : con này dữ tợn thiệt nếu mi vu

cho ta thì tất cả nhà ta tánh mạng hết rồi, thôi thì ta đầu Tống cho xong, nhưng làm thế nào mà đầu Tống được, đề ta nghĩ xem.

Lại nói : thôi bây giờ ta viết hàng thơ cho Hồng ngọc đem sang Tống mà nói với Địch nguyên Soái xem sao, nếu ưng cho thì ta mở ải mà đầu Tống thì hơn.

«viết thơ đưa cho Hồng ngọc»

HỒI THỨ 10

(Đoàn Hồng đầu tống, vương công chúa kết duyên)

Đoàn-Hồng ngọc đem thơ nói : thiên lao mạc nại, lộ viễn na từ, đạo quân quốc giám sơ, tình cha con hết sức. hàng thơ này một bức, sang Tống quốc tàu qua, may Nguyên Soái ngó qua, đoái đến tình thì khá.

HÁT BẮC

Thiên lý dao dao mạc cảm từ, quân thân tình trọng khởi quai sơ, ngã tương hàng chiếu lai Tống quốc, nhược thính nhi đầu sự tất thư.

Địch nguyên Soái nói : lạ thiệt lạ thiệt, làm sao Hồng ngọc nó đã phá trận rồi, năm tướng làm sao chẳng thấy, hay nó nghĩ làm sao đó vậy Đoàn Hồng kia nó chẳng chịu hàng, Hồng ngọc lại một mình đầu giả, vậy sai người ra hỏi rõ, nếu hồ đồ thì chả cho đầu

Địch hồ nói : thừa chinh vương phụ, con hãy xin đi, như vương phụ mà quyết một bề, con xin hỏi cho ra nhẽ ấy.

Địch nguyên Soái nói : bất khả bất khả, vật hành vật hành, như ngươi nay tuổi hầy ấu trùng, trí còn rại chẳng kiêng chẳng nể, ta e rằng việc thể mi đi ắt chẳng xong.

Dương-quảng nói : dạ dạ! thưa nguyên Soái, con xin ra hỏi nó xem sao, bằng nó nói ứng thì tôi chỉ cho nó một còn là xong ... (nói rồi vác còn lĩnh mạng ra)

HÁT NAM

Quyết ra hỏi nó cho tường, bằng chi ứng một thương bỏ đời, ta nay trí đồng hơn người, có ai địch nổi ta thời nhường oai.

Lại nó : ở này nữ tướng, ngươi qua đây dâng hàng biểu, nên Nguyên Soái sai ta ra hỏi ngươi, có sao ngươi đã phá trận rồi, còn năm tướng của Tống đầu, ngươi còn giam cầm không thả ra sao

Hồng ngọc nói : từ lúc Phú-Xuân đàm thoại, tới hôm sau tôi phải xuất binh, phá chận tan sát tận vạn binh, thả năm tướng đã ra thoát chận, năm tướng ấy đem lòng bất trắc, đánh cùng tôi toan bắt lấy tôi, vậy chưa kịp một nhời phân thuyết

Dương văn quảng nói : ư như nhời mi nói thì mi có lòng đầu thiết, xong năm tướng chẳng thấy về thì sự đó khó mà tin đặng, nhưng đề ta về bẩm giùm với Nguyên Soái cho. « Cầm lấy hàng thơ lui về »,

Đoàn hồng ngọc than nói : thắm hĩ tai duyên

phận, ta cũng tưởng đem thơ hàng nạp để vợ chồng sum họp cùng nhau, chẳng ai ngờ sự tại vì đâu, mà sự lành hóa ra sự dữ.

THAN NAM

Sự lành hóa ra sự dữ, bực tức thay tưởng đã thành duyên, ai ngờ năm tưởng lạc đường, khiến cho Soái Phụ mọi nhường hồ nghi.

Lan anh nói : thôi xin chị chờ ưu phiền làm vậy, vả chăng vợ chồng là duyên số hẳn tự ông trời, há phải người ta khiến đặt chị chờ nên mơ tưởng hảo, mà thêm bận lòng sầu, vả chăng Định long không có lòng kết duyên với chị, thì chị bỏ phắt đi còn tưởng hảo làm gì nữa.

Hồng ngọc nói , sự tình nhất ước tiến thoái lưỡng nan, ta trở về cũng khó đặt an, mà ở đó thì người ta bắt nạp, trời hỡi trời trêu nhau chi cực, đề lòng ta thồn thừ can tràng sự này trắc trở giờ giang, em có kế mần chi cứu đặt, thì em chỉ bảo, mở đàng gai góc cho chị hay không.

Lan anh nói : em xin nói để chị hay, bây giờ năm tưởng còn lạc chưa về, ắt là lạc vào Trước chi-san chị ra đó mà tìm, còn em thì về nói chuyện với bác, để bác yên lòng, « Hai người từ biệt »

HÁT KHÁCH

Ngập ngừng kẻ bắc người nam, bước đi một bước hai đàng xa nhau, giờ xanh xanh biếc một mầu,

vui thì vui cả sầu thì sầu riêng, (đi)

Địch-hồ nấp bên đường hét lên nói : loài yêu phụ kia ! mi chớ có chạy, vương phụ ta đã không cho đầu hàng, mi mau xuống ngựa mà chịu đi, thì ta tha cho tội chết.

Lan anh nói : tiểu tướng ôi ! tên họ là chi phải nói cho ta hay.

Địch hồ nói : ta đây là con thứ hai của Bình-nam vương tên ta là Địch hồ con kia bởi làm gì.

Lan anh lại nói : thái nữ các con thử xem người bên Tống chào người đẹp tên cũng đẹp, trông chẳng khác chi người ở cõi tiên hạ phàm, thôi để bà ra bắt chim sem sao.

Lại nói : này ông Tống tướng ơi ! người bảo người là em ruột của địch long, Hoàn-tiểu thư đã hứa duyên rồi, nay tiểu thư qua dâng biểu, làm sao tướng quân lại còn đón đường ngăn cản tôi mà làm chi.

Địch hồ nói : Loài tiện nữ không biết chi cả, đẩy anh ta mà hứa duyên cùng Hồng ngọc, chẳng qua là nói lừa đó thôi, chứ nó đã bị bắt về dinh rồi còn mi thì ta phụng mạng ra bắt, mi mau mau chịu trời đi kéo nhọc ta ra sức.

Lan anh nói : bắt dung tha, bắt dung tha, bọn chúng bay thật là đồ vong ân bội nghĩa, mi tưởng ta cùng chị ta rể mà bắt được chẳng.

«nói song múa song đao ra đánh»

Lại noi : thằng tiểu tướng này rồi thiệt, nếu đánh nhau với nó thì không lại, mà mình dùng phép thì hại nó, chi bằng chị ta hứa duyên cùng anh nó thì ta cũng kết duyên với nó cho song.

Lại gọi : này công tử ơi ! tôi có một điều muốn nói, công tử hãy khoan tay để tôi nói chuyện.

Địch hồ nói : tiện nữ kia ! mi nói chi thì cứ nói, mau lên nói đi.

Lan anh nói : muốn dây dấy sum vầy một mối, được như lời muôn đời ơn trên, tôi cùng người muốn kết nhân duyên, có được thể thỏa lòng ao ước.

HÁT NAM

Có được thể thỏa lòng ao ước, được như lời cùng diệt nam man, nhân duyên vì chẳng bề bàng, dây dấy vui vẻ phượng loan sum vầy.

Địch hồ nói : công chúa ơi ! công chúa đã có lòng tốt, thì việc ấy cũng chẳng khó gì, tôi phụng mạng ra bắt Đoàn-Hồng, công chúa có kế chi mà dặng thì việc đó cùng nhau kết duyên, nhẽ nào tôi không ứng thuận.

Lan anh nói : thử sự bất nan, ngã hữu nhất kế chi bằng công tử cứ nhận nhời cho tôi, rồi công tử đi theo tôi sang mông-vân-quan, rồi tôi vào nói rồi rằng công tử phụng mạng sang đón hễ hấn ra nghênh tiếp thì công tử bắt lấy.

Lan anh vào dinh nói : gia thừa bác, chị tôi đem hàng thơ sang tổng người đã thu dụng rồi, nhưng nghi vì năm tướng chưa thấy về, nên chi Nguyên Soái sai con thứ hai sang đón bác tới dinh tổng để hỏi chuyện cho đích xác, chẳng hay bác có khá đi chăng.

Đoàn hồng nói : hèn chi việc đó, ta há từ nan, vả ngài là chúa soái tổng bang. đã lòng tốt ta đâu giám trời, «một mình lên ngựa ra»

Nói rằng : Lão phu này là tướng bất tài, đã ra đầu tổng, tướng quân hà tất chi phải sang đón cho nhọc.

«Địch hồ cầm dao đâm vào yết hầu chết lẩn »

Lan anh nói : công tử ơi ! tôi tưởng là công tử bắt người, ai ngờ đâu công tử lại giết người, như em này thì sử làm sao với Đoàn tiểu thư bây giờ, (hạ)

HỒI THỨ 11

(Địch soái bắt tội chém con)

Lan anh nói : công tử ơi ! muôn sự lầm vạn sự lỗi, bởi vì tôi vụng tính hóa ra giờ sự này chẳng tính cho rà Đoàn tiểu thư biết ắt đã sinh sự, thôi cũng liệu đi cùng công tử tới ải quan lấy ải cho song, rồi sẽ khiến người mời Nguyên-Soái.

Địch hồ nói : đa tạ công chúa sự này đã quá lỗi lầm, nhờ công chúa giúp cho việc đó, rầu muôn

đời giám quên tắc gia, việc song rồi kết nối lương duyên, dầu trăm năm giữ chữ đá vàng, tôi há giám sai lời lỗi ước, « Sai người về thỉnh Định thanh »

Định nguyên Soái thất kinh nói : quái lạ quái lạ, kinh hoàng kinh hoàng gớm cho đồ nghiệt súc can cường, sao giám giết kẻ hàng làm vậy, người đã hàng sao còn đoạt ải, đồ súc sinh giám trái mệnh ta, ta còn biết sử ra sao đây.

Vương nguyên Soái nói : gớm cho công tử, sao giám cả gan, Đoàn tiều thư đã dâng biểu lai hàng sao còn giám giết người đoạt ải, điều bất nhân ắt đã khó cãi, thôi bọn ta sao khỏi tiếng chê, xin Soái gia quyết liệu ngay đi, phải tới đó an dân mới đây.

HÁT NAM

Phải tới đó an dân mới đây, việc lỡ rồi ắt chẳng khỏi chê, sá chi con trẻ ngu si, chẳng nhằm công lý giám đi giết người.

Định Nguyên Soái thét lên nói : đồ nghiệt súc kia làm sao mà giám giết Đoàn Hồng sự thực như thế nào bày tỏ cho ta hay nói mau.

Lan anh nói : gia giám thừa nhậm vị nguyên nhung từ lúc tiều thư đi tầm năm trước, một mình tôi thương lượng bác Hồng, bỗng xảy đâu quân báo rõ ràng, rằng có tướng Tống bang, đang kêu gọi ở ngoài dinh ải, bác Đoàn-hồng tướng là nguyên

Soái, đã thám tính việc chi, nên Đoàn hồng mở ải ra đi, để nghinh tiếp người vào trong ải, nên chi công tử, lòng còn nghi ngại, tưởng người ra đối địch chi đây, quyết cầm dao đâm lại liền ngay nên bất ý trúng ngay phải cổ, sự như thế ắt đã nhằm đó. vậy cả nhà nên phải trốn đi. tôi phận gái phải ra dâng ải.

Địch nguyên Soái nói : lời công chúa nói còn giấu giếm, phải đòi đồ nghịch tử ra đây, phải nói rõ việc này, kéo phải dùng cha khảo.

Địch hồ vào nói: gia giám thừa vương phụ, xin một giận cho con, bỗng khi giết ngựa sườn non, con cộp nhẩy ra kêu rống, con ngựa thất kinh chạy thẳng, vừa tới đây gặp gã Đoàn Hồng nên chi tôi mới lỡ lằm, đương lúc ấy phương dân, cùng gia quyến sơn sao rối loạn nàng Lan anh mau toán mở cửa ải đầu hàng vậy con nay phải báo phụ vương, xin vương phụ định công hành thưởng.

Địch nguyên Soái nói : quái tai cho nghịch tử, dám nói việc hồ đồ, chỗ này nơi núi cách xa, cộp đầu cộ mà mi giám lão, mi bất tuân thượng lệnh, làm rối loạn ba quân, quyết chém mi chẳng được toàn thân, quân đao phủ đâu đem trói lại.

Địch hồ

« trói địch hồ lại »

Vương nguyên Soái can nói : xin thiên tuế hốt dân, tôi xin nói một nhời, vả công tử tuổi còn thơ ấu, chưa hiểu quân pháp thế nào, nên mới một lần nhầm lỗi, xin thiên tuế gia ân xá tội, nếu

giết đi hại nghĩa cha con vả như nay giặc giã chưa yên, còn cần phải dùng người phò tá, chi bằng nay bắt gã, phải an ủy họ Đoàn, về được đó lấy công chuộc tội.

Địch nguyên Soái nói : tôi nghe lời nguyên Soái, song e có một điều, đồ súc sinh phạm tội đến điều, nếu tha nó chúng đã nghi luân. trong quân sĩ mấy muôn mấy vạn, phục làm sao cho dặng lòng người. vả chẳng Đoàn Hồng là lão tướng, đã có lòng dẫu, chưa hưởng được chút ơn thiên tử, làm âm mưu giết kẻ hữu tài, chẳng chém nó làm hai, rửa làm sao cho khỏi tiếng

Vương nguyên Soái nói : thôi xin thiên tử bớt giận t v tha cho hắn một phen. dặng lấy công chuộc tội, ai dám không phục, xin thiên tử vì tình tôi mà tha cho công tử.

Địch nguyên Soái nói : Đồ súc sinh kia, thôi ta vì tình vương thiên tử mà tha chết cho mi, dặng phải lấy công chuộc tội.

HÁT NAM

Dặng phải lấy công chuộc tội, đao phủ quân cỡi trời cho ra, vì tình thiên tử mới tha, không thì sương thịt ắt đã lìa tan.

Địch hổ nói : đã tạ vương phụ cùng thiên tử, mà tha tội cho con, vậy con xin lập công chuộc tội.

(CÙNG HẠ)

SÁCH ĐÃ XUẤT BẢN CỦA

HIỆU PHÚC-VĂN

TONKIN -- 91, Phố hàng Gai, 91 -- HANOI

Sơ học quốc ngữ	Hát thủy vân
Mạc Đình Chi sự tích	Những bài hát mới
Chuyện Chương Chi	Hát quan họ
Hương sơn hành trình	Bồng mạc tân ca
Hương sơn phong cảnh	Hát lối ả đầu
Quả phụ ngâm	Nam nữ đối ca
Quả xuân nữ thần	Tam quốc diễn ca thứ 1
Chuyện đồng tiền vạn lịch	Tam quốc diễn ca thứ 2
Thăng thiên văn bản	Chinh đông diễn ca » 1
Bạc tình chi lâm	Chinh đông diễn ca » 2
Tam nguyên thi tập	Chinh tây diễn ca » 1
Đạm tiên mộng ký	Chinh tây diễn ca » 2
Lục súc chanh công	Thanh xà bạch xà
Giai khuyên vợ	Kiều tông chính lục
Kim Vân Kiều lấy	Giang đông phó hội
Lý hành vân, Thán Kiều	Mộng lân trò
Ca cải lương	Tử dư trò - Thán-Kiều
Lý giao duyên	Chung vô Diễm diễn ca 1
Thiếu nữ hoài xuân	Chung vô Diễm diễn ca 2
Tình bạn tri âm	Tây du diễn kịch thứ 1
Khuyên con làm dâu	Tây du diễn kịch thứ 2
Ngũ hổ bình liêu	Song phượng chiến quần

Có bán sổ sách cải lương hương hội.